

عنوان مقاله:

ارزیابی توان اقتصاد گردشگری در نواحی روستایی بر پایه مدل سازی (مطالعه موردی: روستای میکال، استان گیلان)

محل انتشار:

چهارمین کنگره بین المللی توسعه کشاورزی، منابع طبیعی، محیط زیست و گردشگری ایران (سال: 1398)

تعداد صفحات اصل مقاله: 13

نویسندگان:

مرتضی بذرافشان - عضو هیئت علمی مجتمع آموزش عالی بم

محمد سیادتان - کارشناس ارشد مدیریت جهانگردی دانشگاه علم و هنر یزد

خلاصه مقاله:

توسعه روستایی از موضوعات اساسی در برنامه ریزی روستایی به شمار می رود و گردشگری یکی از عواملی است که نقشاساسی در توسعه روستایی ایفا می کند. سنجش توان یک روستا از منظر اقتصاد گردشگری، می تواند در تدوین برنامه ریزیبازاریابی و عرضه یک روستا در بازار گردشگری بسیار تعیین کننده باشد و برای سنجش این توان، باید شاخص ها و معیارهایمرتبط با این حوزه در قالب یک مدل مدون و سازمان یافته، تدوین و ارزیابی شود. روستای میکال یکی از روستاهای شهرستانسپاهکل در استان گیلان است که با داشتن جاذبه های طبیعی و اقامتگاه های بوم گردی، مقصد گردشگران و بوم گردان زیاداست. به منظور برنامه ریزی و چشم انداز صحیح از توان های اقتصاد گردشگری این روستا، در این پژوهش از مدل ارزیابی اقتصادگردشگری روستایی RETA جهت ارزیابی این توان اقتصادی استفاده شده است. این مدل بر پایه پنج مقوله گردشگری کشاورزی گردشگری غیرکشاورزی، بازساخت اقتصادی، پایداری و مشارکت و شاخص های و گویه هایی مرتبط با آن تشکیل شده که درارتباط با هم عمل کرده و در نهایت یک روستا در ابعاد و مقوله های مختلف دربردارنده یک وزن مخصوص است که نشانگر وضعیتاقتصاد گردشگری آن روستا است. برای این منظور از طریق داده های کتابخانه ای و مطالعات میدانی، مصاحبه با کارآفرینان ومردم و گردشگران و ارزیابی میدانی، وضعیت روستا از نظر شاخص های مدل فوق، ارزیابی شده و در نهایت توان اقتصاد گردشگریروستایی روستای میکال مورد سنجش و تحلیل قرار گرفت. نتایج نشان می دهد که علیرغم توسعه گردشگری در میکال، اثرات آندر جهت پایداری و مشارکت جامعه روستایی، در سطح نسبی بوده و در توزیع ثروت و مشارکت جامعه بومی نقش نسبی و متوسطداشته است و تاثیرات آن در مجموع به صورت متعادل بوده است.

کلمات کلیدی:

مدل اقتصاد گردشگری روستایی، گردشگری روستایی، روستای میکال

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/972530>

